

paa de Bevillinger, der gælde Landbruget. Jeg tror, at der er ikke faa Bevillinger i saa Henseende, som man nu kan undvære, men jeg forudsætter som selvfølgelig, at en lignende Besparelse saa ogsaa maa gøre sig gældende overfor andre Erhverv. Der er imidlertid en af Bevillingerne til Landbruget, jeg gerne ved den her givne Lejlighed vil lægge et godt Ord ind for. Det er den, der angaar Kontrolforeninger med udvidet Regnskab. Ærede Medlemmer kende sikkert alle en Bog, udgiven af Hr. Detlev Jürgensen. Den drager stærkt til Felts mod Rentabiliteten i enkelte Grene af Landbruget. Jeg tror ikke, at Forfatteren har Ret, og navnlig er jeg ganske overbevist om, at enkelte af de Slutninger, han drager, hvile paa ganske forkerte Forudsætninger. Ikke desmindre staar man i dette Øjeblik noget famlende overfor den Opgave at modsige det, der staar i den Bog, og en væsentlig Grund hertil er den, at der ikke af Landmændene føres virkelig nøjagtigt Regnskab, og at man derfor heller ikke med tilstrækkelig Præcision kan sige, hvorvidt Bedriften i sin Helhed eller enkelte Dele af den ere rentable. Det forekommer mig da, at en af de Bestræbelser hos Landbruget, der fra Regeringens Side bør støttes i Øjeblikket, er netop den, der giver sig i Udtryk i Kontrolforeningerne med udvidet Regnskab, og jeg benytter Lejligheden til overfor den højtærede Landbrugsminister at lægge et godt Ord ind for disse Foreninger.

Jeg skal dernæst tillade mig nogle Betragtninger af mere almindelig Natur. Som det vil erindres, fandt der allerede i Aaret 1909 i en Række af Kredse et Samarbejde Sted mellem en Del af Venstre og Højre, fordi Valget den Gang stod om en Sag, i hvilken en Del af Venstre og Højre vare enige. Dette Samarbejde omfattede ikke hele Venstre, fordi en Del af dette paa et principielt Punkt havde en anden Opfattelse end den anden Del af Venstre og hele Højre. Det Samarbejde, der omfattede hele Venstre og de konservative Partier, kom først i Stand ved Opløsningsvalget 1910, hvor det gjaldt om at forsvare det, hvorom man i Sommersamlingen 1909 var kommen til Enighed, og nedslaa det Forsøg, der fra den daværende, om jeg saa maa sige: midlertidige Regering blev gjort paa at rejse en ny Forfatningskamp her i Landet. Det var om disse to Hovedpunkter, man samlede sig, for og imod. Derfor opstod den radikal-sociali-

stiske Alliance paa den ene Side og Samarbejdet mellem de konservative Vælgere og Venstres Vælgere paa den anden, et Samarbejde, der som sagt paa enkelte Kredse nær omfattede hele Landet. Valget, som nu er afholdt, gav et Nederlag for den radikal-socialistiske Alliance, og den nuværende Regering sidder nu som Følge af den Sejr, der er vunden af Venstres Vælgere i Forbindelse med konservative.

Jeg mener, at det nuværende Ministerium sidder med fuld parlamentarisk Ret, idet det støtter sig til et Parti, som omfatter Halvdelen af dette Tings Medlemmer, og Ministeriet behøver derfor, praktisk set, ikke Støtte eller Hjælp fra nogen Side. Men jeg ønsker, at det Samarbejde, som har fundet Sted — at det har haft min Tilslutning, behøver jeg ikke at sige —, skal bevares og udvikles. Og det ønsker jeg ganske simpelt, fordi den politiske Situation forekommer mig at gøre dette Krav naturligt. Vi se nu, hvorledes Socialdemokraterne og de Radikale samle sig til fælles Fremrykning, og det gøre de ganske simpelt, fordi intet af disse Partier for sig selv er stærkt nok til at komme frem til Indflydelse, og det gøre de, uagtet de ere to forskellige Partier, og uagtet de have to forskellige Programmer. Saa længe man indenfor disse Partier anser en Alliance, et Samarbejde for nødvendigt, holder man Modsætningerne i Baggrunden og trækker de Ting frem, om hvilke Uenigheden er mindst, og hvor der derfor er en Udsigt til, at man kan arbejde sammen. Ganske paa samme Maade ønsker jeg, at Forholdet bør være mellem de konservative Partier og Venstrepartierne, og for at udtrykke dette vort Ønske have vi saavel i Sommer som nu stemt sammen med Venstre paa Tingets Tillidsmænd. Vi mene derved at have vist vor Beredvillighed til at fortsætte her i Tinget det Samarbejde, der er begyndt ved Valgene, og jeg for mit Vedkommende indser ikke det logiske i, at man, som sket er nu ved to Valg, har anbefalet sine Meningsfæller at stemme med Venstre ude i Landet, naar man ikke selv vil gøre det her i Tinget. Hvis det er Tilfældet ved det Formandsvalg, der er foregaaet i Landstinget, at man fra Højres Side nødtigt vilde risikere at komme til at stemme sammen med Venstre paa Formanden og af den Grund ikke har stemt paa den i Landstinget sidst fungerende Formand, forekommer det mig, at